

Van den jager

'k Kwam laatst in een bosch om te jagen
en wat vond ik tot mijn behagen daar gaan,
een mooi meisje naar mijn zinne,
'k sprak: liefste vriendinne
en waar gaat gij zoo heen,
en bent gij zoo alleen.

“Wel jager, ik zoek eenigheden
en ik ga mij een weinig vertreden in het bosch;
om in vruchten te geraken
ga ik mij vermaken;
al is het wat koud,
toch blijf ik in het woud.”

“Kom, zit bij mij een weinig neder,
want ik bemin u zoo teeder in mijn hert
dat geheel uw zoet wezen
dat kan mij genezen,
allerliefste vriendin,
en gij staat in mijn zin.”

“Wel jager, waar komt gij van streken?
Zijt gij door min ontsteken? Dan gaat heen
In Venusbosch jagen.
Wat komt gij mij vragen!
En vertrek vrij van hier
Met al uw plezier.”

“In Venusbosch wil ik niet jagen;
want daarin vind ik geen behagen, liefste lief;
maar ik zweer u te trouwen
en u voor mijne vrouwe te nemen altijd
tot de dood ons scheidt.”

“Wel jager, zweert gij mij te trouwen
en te nemen voor uw vrouwe altijd?
Dat doet mij behagen.
Kom, laat ons maar jagen
Op hazen en hert
Ontsteek door uw smert.”

“Liefste lief, gij zult mij verblijden.
Nu verandert al mijn lijden in vreugd.
Kom, laat ons maar minnen;
't zal ons niet verdrieten.
God geef ons geluk
En bevrijdt van den druk.”

